

Cseregyakorlat Thaiföldön – Jason Sparks

2019 nyarán lehetőségem nyílt, hogy a Prince of Songkla University, Faculty of Medicine Sebészeti Osztályain tölthessem a szigorló éves sebészeti gyakorlatomat. Nagy izgalommal, három társammal: Homoki Orsolyával, Jakab Veronikával és Navratyil Grétával vágtunk neki a „thaifun”-nak.

Először a szakmai gyakorlat alatt szerzett ismereteket szeretném megosztani. Hat yai-ban egy olyan kórházban voltunk, amely Dél-Thaiföld regionális központjaként rengeteg beteg ellátásáért felel. A betegek többsége Dél-Thaiföld természeti és ipari adottságiból vezethető vissza. Az országban a napsütéses órák száma igen magas, a sterilitás, védőoltások rendszere nem elég fejlett, számos fertőzés fordul elő. A közlekedési biztonság sem a legfejlettebb. Az ország ezen részén lévő gumifák adják a gazdaság meghatározó részét, a gumigyártás, vegyipar igen fejlett. A biztonság szempontjából sajnos előfordulnak támadások muszlim nők ellen, illetve Dél-thaiföldön a szeparatista terror mozgalmak napjainkban is okoznak problémákat.

A páciensek száma, az orvosok, illetve a medikusok (!!!) leterheltsége, ebből fakadó munkabírása elképesztő. A kórház egy hatalmas komplexum, felszereltsége megegyezik bármelyik európai kórházéval. Egyedül a sterilitásban láttam különbséget Hazánkhoz hasonlítva, lazábban kezelik a non-invazív kezeléseknél a gumikesztyű használatát, illetve az általános kórházi tisztaság sem olyan merev kritériumok között mozog, mint nálunk. Minden beteget ellátnak, ha van biztosítása, ha nincs, viszont egyes modernebb kezelések esetében - például laparoszkópos májrezekció vagy appendectomia – extra költségeket számolnak fel. A legmegdöbbentőbb persze az volt, hogy olyan betegségekkel találkozhattunk, amelyeket csak a tankönyvekből tanulhattunk. Ilyen volt például az infektív betegségek közül az elefántiázis (filariasis lymphaticus), amikor a beteg lába akkorára duzzadt egy féreg által okozott nyirokkeringési zavar eredményeként, mint egy elefánté. A ritka betegségek közül a

neurofibromatosis plexiform változata volt lélegzetelállító, amikor a beteg arca felismerhetetlenné vált a szövetszaporulat okozta deformáltság miatt, konkrétan az arca lefolyt a fejről és sajnos definitív kezelést már nem tudtak biztosítani a számára. A gyakorlat során az Általános Sebészeti Osztály, Traumatológiai Osztály és Plasztikai Sebészet Osztály orvosaival és medikusaival dolgoztunk.

Az Általános Sebészeti Osztályon olyan részleghez csatlakoztam, ahol az orvosok a hasi sebészet általános műtétei mellett a májra specifikus kórképek ellátásáért felelnek. Thaiföldön a buddhista-vallás, illetve Dél-Thaiföldön nagyszámú muzulmán lakosságból adódóan az alkoholfogyasztás nem megengedett az emberek számára, így a cirrózis vezető oka nem az alkohol, hanem a hepatitis vírusok ebben az országban! Így az orvosok mindig nagyobb körültekintéssel kell, hogy dolgozzanak, hogy minimalizálják a perioperatív infekció lehetőségét. A Traumatológiai Osztályon a betegek 90%-a motorbalesetektől származtathatók. Thaiföldön a közlekedési kultúra teljesen különbözik, mint itthon. A számos dugó miatt, illetve olcsóbb alternatívaként a motoros közlekedés a vezető, viszont az ezt választó emberek a kötelezően előírt bukósisak használatot folyton mellőzik. A „vadabb vezetési habitusból” adódóan rengeteg baleset van és általában a motorosok húzzák a rövidebbet. A fejsérültek száma, az epi-, subduralis vérzések, agyrázkódások, orrcsont-, állkapocs-csonttörések, fog kitörések mindennaposak. Ezeknek a betegeknek az ellátására azonban hihetetlen felkészült orvosokból álló csapat áll készenlétben. A Plasztikai Sebészeti Osztályon legtöbb eset a különféle bőrelváltozások eltávolításából áll. Ezek közül is kimagasló volt a basaliomák száma, amely a tartósan napsütötte testfelszíneken fokozott incidenciával jelentkezik. Szomorú esetek is előfordultak tömkelegével. A muszlim nők elleni savtámadások okozta heg és keloid kezelések, illetve Hat Yai a vegyipar/gumigyártás központjaként a vegyipari savbalesetektől eredő sérülések ellátása is rendkívül gyakori jelenség volt. A legszomorúbb esetek pedig a szeparatista terror mozgalmakból adódó terrortámadások, bombabalesetek voltak. A műtőasztalon látni a huszonéves kortársainkat, miközben a végtagjaikat amputálják... igen elgondolkodtató.

Természetesen, ahogy kiléptünk a kórházból és a pálmafák között sétáltunk haza, ismét egy más világ tárult elénk. Igyekeztünk a thai kultúrát, szokásokat, vallást, konyhát és turisztikai látványosságokat megismerni. Nagy élmény volt kipróbálni a thai massage-t minden ropogásával és fájdalmával együtt; az összes extrém és csípős thai ételt, még ha kétszer csípett is és nem tudtam, hogy mit is eszem; a különféle trópusi gyümölcsökből készült smoothie-kat, amelyek segítettek átvészelni a 33-38 fokos meleget; a thai boxot, ami egy teljesen más harcművészet, mint ahogy elképzeltem.

A turisztikai látványosságok közül első állomásunk Koh Lipe volt, amely egy eldugott kis szigetcseke, szerencsére nem túl népszerű (még) a turisták között, így olyan volt, mintha a vadonba költöztünk volna egy hétvégére helyi thai lakosok közé. Thaiföld természeti csodáit semmi sem bizonyíthatja jobban, mint amit láttunk Krabi tartományban, Phi Phi szigetén és Phuketen. A szigeteket kristálytiszta víz veszi körbe, gazdag élővilággal, a parton jó éttermekkel, bárokkal. Igazán kivételes élmény ilyen helyekről nézni a naplementét és a kókuszlevet szürcsölni közben. Songklába látogatásunk során az utcai graffitiket csodálhattuk, a homokos tengerparton pedig a tengeri ételeket élvezhettük. A helyiekkel elmentünk egy nemzeti parkba is, ahol egy kis túra után a dzsungelben egy gyönyörű vízeséshez értünk, amelyet elefánt agyar vízesésnek hívtak. Két oldalról csordult le a víz és egy medencében gyűlt össze a vize, ahol megmártózhattunk a nagy melegben. Chiang Mai-ban ellátogattunk egy rezervátumba, ahova a turizmusban dolgoztatott teherhordó elefántokat mentették ki és viselik gondjukat. Itt az elefántokkal együtt túrázhattunk a dzsungelben, fürdethettük, illetve etethettük őket, életre szóló élmény. Chiang Rai-ba tett látogatásunk során bejártuk az összes híres templomot, amelyek mind-mind különböztek egymástól és egyszerűen lélegzet elállító aprósággal voltak kidolgozva. Elmentünk egy helyi törzshöz is, a „hosszúnyakú Karen törzshöz”, ahol a nők karikákkal a nyakukon nyújtva a nyakukat napközben szönek, ellátják a háztartást, míg férjeik vadásznak az erdőben, hogy ellássák élelemmel a családot. Bangkok pedig nagyságával és sokszínűségével megérdemelne sok-sok oldalt a beszámolómban, de

inkább látogassatok el oda és tapasztaljátok meg a saját bőrötökön a lebegő market szépségét, a bulizós Khao San Road-ot, a felhőkarcolókat, a tuktuk és különféle árusok alkudozásait, a varánuszok közelségét a Lumpini parkban és még sorolhatnám! ;)

Olyan tudást, élményeket és barátságokat szereztem ez idő alatt, amelyek életre szólóak, ezért nagyon hálás vagyok a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karának, a Nemzetközi Kapcsolatok Irodájának összes munkatársának és természetesen a Prince of Songkla University, Faculty of Medicine összes orvosának és kapcsolattartójának, hogy közreműködésükkel négy magyar orvostanhallgató részt vehetett egy ilyen színvonalas csereprogramban.

